

קָרַע הַמָּלֶךְ אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר: תֵּאבֹד הָעִיר וְאִסְרוּ (1)

הָאִיבִים אֶת־עַמָּהּ.

בַּבֶּקֶר יִפְתְּחוּ אֶת־שַׁעַר הָעִיר וּבִרְחֹתָם עָמְנוּ הַהֲרָה (2)

פֶּן־יִמְצְאוּ אֶתְכֶם וְהָרְגוּ אֶתְכֶם.

בְּשִׁלְחָה אֶתְּךָ אֶל־הַמִּלְחָמָה וְיֵאבֹד שְׁמִי. (3)

אֶסְרוּ אֶתְּכֶם וְלִקְחֶתֶם אֶתְּכֶם הַחֹצְהָ. (4)

סִגְרוּ אֶת־שַׁעַר הַעִיר כִּי בָא הָאֵיב עָלֵינוּ. (5)

תֵּאָהֵב אֶת־אֶמְךָ וְאֶת־אֲבִיךָ. (6)

יֵאָבְדוּ הַרְשָׁעִים כִּי אֵין לָהֶם יְשׁוּעָה. (7)

וַיֹּאמֶר הַנְּבִיאַ: יוֹם רַע בָּא וְנִגַּף אֱלֹהִים אֶתְכֶם (8)

וְאֶת-בְּנֵיכֶם כִּי לֹא שָׁמַעְתֶּם אֶל-קוֹל

נְבִיאָו וְלֹא שָׁמַרְתֶּם אֶת-מִצְוֹת הַתּוֹרָה.

אָהוּ אֶת-חֲצֵי הַכֶּסֶף לְךָ וְנָתַתָּ לִי אֶת-הַחֲצֵי הָאֲחֵר. (9)

לֹא תֹאכְלוּ מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם. (10)

נֹאמְרָה אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי הָעֲבוּדָה קָשָׁה מֵאֲנֹנוּ. (11)

יִאָחֲזוּ אֶת־הַזֶּהָב וְנָתְנוּ אֹתוֹ לְאַחֲרִים. (12)